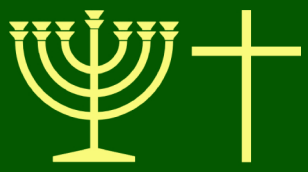

Biblíukenningin um fjárveitingu og skattlagningu á landbúnaðarvörur

Fimmbókin

Faraó leit því nú að hyggnum og vitrum manni og setji hann yfir Egyptaland. Faraó gjöri þetta og skipi embættismenn yfir landið og taki fimmtung af uppskeru Egyptalands á sjö nægtaárunum. Þeir skulu safna öllum vistum þessara góðu ára sem koma og safna korni undir handleiðslu Faraós og geyma vistir í borgunum. Og vistirnar skulu vera forða fyrir landið á sjö hungursneyðisárunum sem munu koma í Egyptalandi, svo að landið farist ekki af hungri. 1. Mósebók 41:33-36

Og hann safnaði saman öllum vistum þeirra sjö ára, sem voru í Egyptalandi, og safnaði vistunum í borgunum. Hann safnaði vistum akra, sem voru umhverfis hverja borg, í hverri borg. 1. Mósebók 41:48

Og sjö ára hungursneyð hófust, eins og Jósef hafði sagt, og hungur var um öll lönd, en brauð var til um allt Egyptaland. Og er hungur kreppti allt Egyptaland, kallaði fólkið til Faraó eftir brauði, og Faraó sagði við alla Egypta: "Farið til Jósefs, gerið það sem hann segir ykkur." 1. Mósebók 41:54-55

Og Jósef sá föður sínum, bræðrum sínum og öllu heimili föður síns fyrir brauði, eftir fjölskyldum þeirra. Og ekkert brauð var til um allt landið, því að hungursneyðin var mjög mikil, svo að Egyptaland og allt Kanaanland þrotu af hungri. Og Jósef safnaði saman öllu því fé, sem til var í Egyptalandi og Kanaanlandi, fyrir kornið, sem þeir keyptu, og Jósef færði féð í hús Faraós. Og er féð þraut í Egyptalandi og Kanaanlandi, komu allir Egyptar til Jósefs og sögðu: "Gefið oss brauð, því að hví skyldum við deyja fyrir augum þínum? Því að féð þraut." Og Jósef sagði: "Gefið fénað yðar, og ég skal gefa yður fyrir fénað yðar, ef fénaður þraut." Og þeir færðu Jósef fénað sinn, og Jósef gaf þeim brauð fyrir hesta, sauðfé, nautgripi og asna, og hann sáði þeim fyrir brauði fyrir allan fénað þeirra það árið. Þegar því ári var lokið komu þeir til hans annað árið og sögðu við hann: „Vér viljum ekki leyna því fyrir herra mínum, að peningarnir eru uppurnir. Herra minn á líka nautgripi okkar. Ekkert er eftir í augum herra míns nema lík okkar og lönd okkar. Hví eigum vér að deyja fyrir augum þínum, bæði vér og lönd okkar? Kauptu oss og lönd okkar fyrir brauð, og vér og lönd okkar munum vera þrælar Faraós. Gefðu oss sáðkorn, svo að vér megum lifa og ekki deyja og landið verði ekki í eyði.“ Jósef keypti allt land í Egyptalandi handa Faraó, því að Egyptar seldu hver sinn akur, af því að hungursneyðin gekk yfir þá. Þannig varð landið eign Faraós. Og fólkið flutti hann til borga frá öðrum enda landamæra Egyptalands til hins. Aðeins land prestanna keypti hann ekki, því að prestarnir höfðu fengið sinn hlut frá Faraó og átu sinn hlut, sem Faraó gaf þeim. Þess vegna seldu þeir ekki lönd sín. Þá sagði Jósef við fólkið: „Sjá, ég hef keypt yður í dag og land yðar handa Faraó. Hér er sáðkorn handa yður, og þér skuluð sá landið.“ Af uppskerunni skuluð þér gefa Faraó fimmtunginn, en fjóra hluta skuluð þér fá til sáðs á akrunum, til fæðu fyrir yður, heimilismenn yðar og börn yðar til fæðu. Þeir sögðu: „Þú hefur bjargað lífi okkar. Látum okkur finna náð í

augum herra míns, og þá skulum við vera þrælar Faraós.“ Jósef setti það sem lög allt til þessa dags um Egyptaland, að Faraó skyldi fá fimmtunginn, nema aðeins land prestanna, sem ekki varð Faraós. 1. Mósebók 47:12-26

Greining:

Leigusali: Faraó (stjórn / konungur / forseti / fylki)
Leigutaki: Bændur

Landbúnaðarráðherra/ráðherra: Joseph Zaphnathpaaneah „Fræberinn“

Úthlutun landbúnaðarlands: Að minnsta kosti 20% af heildarlandi ætti að vera ræktanlegt.

Fjárhagsáætlun og hagnaðarstjórnun:
Skattur og tíund: 20%
(10% fyrir Faraó; 10% fyrir prestana - Kirkjur og lönd þeirra eru undanþegin skatti.)
Nettólaun bænda: 80%
(40% fyrir sáningu akursins; 40% fyrir matvæli)

Hver borg ætti að geta útvegað sinn eigin mat.

Til að hámarka skilvirkni ætti fólk að búa nálægt matvælaframboði.

Efnahagslíf sem ekki er stutt af mat (ekki gulli, ekki silfri, ekki peningum, ekki dulritunargjaldmiðlum o.s.frv., heldur af mat) mun að lokum hrynja. Hægt og rólega.

Jafnvel í hungursneyð kostar matur sitt og þarf að kaupa hann. Hann er aldrei ókeypis.

Peningar munu skorta í mikilli hungursneyð. Annað sem þarf að gera er vöruskipti (matur fyrir nautgripi, hesta, hjarðir, asna, tíma - atvinna/þjónusta). Innleiða stefnu um að vinna ekki, borða ekki (2. Þessaloníkubréf 3:10).

Sá sem getur stjórnað matvælaframboðinu getur sett lög og stjórnað fólkinu.